

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den tilslutning, de har givet de tanker, der ligger bag dette forslag. Jeg vil også gerne benytte denne lejlighed til at takke de ordførere, der har været medlemmer af udvalget, for det engagerede arbejde, der er lagt i det. Jeg synes, det er en af de fineste betænkninger, jeg har set, både indholdsmæssigt og formulingsmæssigt.

Jeg er også glad for, at alle ordførere er enige i, at det er den teologiske uddannelse, der skal være hovedhjørnestenen for ansættelse i præstestillinger i den folkekirkelige struktur. Samtidig mener alle partier, det er vigtigt, at vi bevarer en mulighed for, at andre end teologer kan blive præster i folkekirken.

Jeg kan også godt lide den formulering, man i udvalget har fundet frem til, idet man siger, at »den pågældende i fremtrædende grad har vist sig i besiddelse af egenskaber, der har væsentlig betydning for varetagelse af en præstestilling«.

Der er stillet en del spørgsmål, som jeg godt vil besvare.

Fru Birthe Rønn Hornbech stillede det spørgsmål, hvordan man gør rent praktisk, hvis man vil prøve at blive præst i folkekirken uden at have teologisk embedseksamen.

Det vil foregå på den måde, at man henvender sig til biskoppen i det stift, hvor man bor, og fortæller, hvorfor man mener, at man opfylder betingelserne i § 2. Så vil biskoppen sige til vedkommende – hvis ikke man straks bliver afvist; man kan selvfølgelig få den besked af biskoppen: gå hjem og begynd at læse til teologisk embedseksamen – gå hjem og skriv en ansøgning med alle de begrundelser, der gør, at De selv mener, at De er egnet!

Når biskoppen modtager den ansøgning, vil han sende den videre til ministeren med en anbefaling, hvis han synes, det er rimeligt. Så kommer der besked fra ministeren om, at det kan godkendes, og så er det op til biskoppen at foreslå, hvilke prøver vedkommende skal aflægge, hvilke studier vedkommende skal give sig i lag med for at opfylde kravene. Det kan ske i samarbejde mellem biskoppen og eventuelt et teologisk fakultet og eventuelt med provster. Vi har ikke lagt os fast på det endnu.

Så vil forslaget til den endelige uddannelse af ansøgeren igen komme ind til ministeriet, og når det er godkendt dér, kan ansøgeren gå i gang. Også den prøve, der til sidst skal aflægges, vil komme ind til godkendelse i ministeriet.

Man har rejst spørgsmålet, om Pastoralseminariet skal være obligatorisk eller ej for personer, der søger præstestillinger efter § 2. Det har vi ikke ment. Allerede i de ting, der gør, at vedkommende er blevet betragtet som én, der har vist sig i besiddelse af egenskaber, der har væsentlig betydning for varetagelse af en præstestilling, ligger der nogle egenskaber, der medfører, at vedkommende ikke behøver at gå på Pastoralseminariet. Men der er ikke nogen, der siger, at når vi nu ikke gør det obligatorisk, så kan kandidater efter § 2 ikke søge en frivillig uddannelse på Pastoralseminariet. Hvis vi bliver ved Pastoralseminariet, har næsten alle ordførerne stillet spørgsmål om, hvordan det skal gå. Det var med i kommissoriet for udvalget, at man skulle drøfte det, men man har altså i udvalget valgt at lade det ligge, og der er ikke nogen stillingtagen til det i lovforslaget.

Det har været mit ønske, at de krav, der stilles til præster om en praktisk-teologisk uddannelse ud over den teologiske kandidat-eksamen, blev hjemlet i loven, og det var også derfor, jeg bad udvalget tage det op. Men mit kommissorium forudsatte en samlet overvejelse af universitetsuddannelsen, den supplerende praktisk-teologiske uddannelse, altså i dag Pastoralseminariet, og efteruddannelsesmuligheden på Præstehøjskolen.

En sådan samlet overvejelse har vi måttet udsætte, fordi der i disse år af undervisningsministeren foretages en gennemgang af samtlige studier ved universiteterne med henblik på rimelige ændringer af studieordningerne. En sådan gennemgang må også forventes at omfatte det teologiske studium.

Gennemgangen indledes med en forhandlingsfase universitetet og fakultetsmyndighederne imellem, og jeg vil anmode undervisningsministeren om at blive repræsenteret under denne forhandlingsfase – det var det, fru Tove Lindbo Larsen bad om – fordi Kirkeministeriet er den helt væsentlige aftager af teologiske kandidater. Det vil jeg gøre for at prøve at sikre den bedst mulige koordinering med den efterfølgende praktisk-teologiske uddannelse, som gives i folkekirkens regi.